

De Heer tegemoet!

1 Tessalonicenzen 4, 13-18

Velen van ons hebben in het afgelopen jaar meegeemaakt dat een geliefde stierf. Dan staat de tijd stil. Hoe moet je verder? Wat troost je, in het verdriet en het gemis?

1

Hoe is het is als je gestorven bent? Sta je dan te zingen voor Gods troon? Hoe is het eigenlijk om te leven zonder lichaam? Dat zijn vragen die we kunnen hebben, als een geliefde van ons gestorven is.

De Bijbel beantwoordt veel van deze vragen niet. Toch wordt hier en daar wel iets verteld, bijvoorbeeld door Paulus in *1 Tessalonicenzen 4*. Hij schrijft aan christenen die nog niet zo lang geleden tot geloof waren gekomen en die in de sterke verwachting leefden dat Jezus zich snel weer zou laten zien. Dan zou Gods nieuwe wereld beginnen.

Maar toen waren enkelen van hen overleden. En de vragen kwamen: 'Zijn onze gestorven geliefden er straks wel bij, als Jezus komt?' De christenen in Tessalonica wisten dat er eeuwig leven is, voor wie gelooft in Jezus Christus. Maar voor hun gevoel sta je op achterstand als je sterft vóórdat Jezus terugkomt? Dan maak je die grote dag niet mee, omdat je nog in het graf ligt. Je wordt pas later aangehaakt.

Paulus gaat hierop in. En wat hij schrijft kan ook ons helpen en troosten.

2

Paulus benadrukt dat de gestorven gelovigen zeker niet op achterstand staan ten opzichte van degenen die nog leven als Jezus komt. Het is zelfs andersom: zij gaan vóór.

'Wanneer het signaal gegeven wordt, de aartsengel zijn stem verheft en de bazuin van God weerklinkt, zal de Heer zelf uit de hemel neerdalen.' De stem klinkt als een bazuin: dat is het teken dat de Heer eraan komt. Paulus gebruikt drie omschrijvingen voor hetzelfde verschijnsel, om duidelijk te maken dat echt iedereen het zal horen, ook de gestorven mensen. Het geluid klinkt door het hele heelal en is zo krachtig, dat zelfs de doden er wakker van worden.

Er is dus geen sprake van dat de komst van Jezus aan hen voorbij zal gaan en dat ze pas opgewekt worden uit de dood op het moment dat de nieuwe wereld al lang en breed begonnen is. Nee, ze zijn er vanaf het eerste begin bij. Sterker nog: ze zijn er als eerste bij! Want zodra het geluid klinkt, staan zij op. Pas daarna komen de levenden in beweging.

3

Dat is heel bemoedigend en daarmee ook heel troostend. Wanneer Jezus komt, staan eerst de doden op en gaan Hem tegemoet. Daarna voegen wij ons bij hen. Want stel, dat het andersom was. Dan zouden wij, die nog in leven zijn, steeds achterom kijken: 'Wacht, mijn man, mijn vrouw, mijn kind moet ook mee!' Maar je hoeft niet ongerust te zijn: hun graven zijn al open, zij zijn al opgestaan en onderweg naar Jezus. Wij sluiten ons bij hen aan.

Het beeld dat Paulus hier gebruikt is van een koning of een generaal die als overwinnaar terugkomt van het slagveld. Wanneer hij met zijn leger de stad nadert, gaan de inwoners hem tegemoet, om hem juichend in te halen. Zo gebeurt het straks als Jezus komt. Dan gaan de gelovigen Hem juichend tegemoet, in de lucht, met gezang en aanbidding. En samen met Hem gaan ze terug naar de (inmiddels vernieuwde) aarde. Daar zullen we voor altijd bij de Heer zijn: wij én onze gestorven broers en zussen in het geloof.

4

We gaan straks samen de Heer tegemoet. De intocht van koning Jezus is niet alleen iets voor de christenen die dan nog leven, maar ook voor de gelovigen die al gestorven zijn. Zij lopen zelfs voorop. Er is geen sprake van dat zij worden vergeten. Integendeel: zij zijn de eersten die achter Jezus aan de nieuwe aarde zullen betreden!

En dat is ook voor ons een grote troost. We gedenken vandaag de gemeentelieden die overleden zijn in het afgelopen kerkelijke jaar. Daarmee onderscheiden we ons van de wereld om ons heen. Want daar wordt met de doden niet meer gerekend. 'Dood is dood,' zo klinkt het. 'Terugkijken heeft geen zin; we moeten verder.'

Maar in de christelijke kerk horen zij die gestorven zijn er wel bij. We noemen hun namen met liefde. We brengen hen ter sprake en herinneren ons hun geloof (zie ook *Spreuken 10, 7*). Want straks worden we met elkaar verenigd: samen gaan we de Heer tegemoet!

Slot

Daarom hoef je om het sterven van een broer of zus in het geloof niet te treuren als iemand die geen hoop heeft. Treuren mag, zeker. Maar laat het getroost verdriet zijn, vanwege de christelijke hoop: Jezus komt terug en samen met je geliefde zul je voor altijd bij Hem zijn!

Leek, 26 november 2023